

Ալեքսանդր Ճատուրյան

Բանտարկյալի երգը

Ա՛խ, թե երկինք գեթ մի վայրկյան
Լսեր կրծքիս հառաչանք.
Փայլեր ինձ սուրբ ազատության
Վառ, կենսատու արեգակ.

Ա՛խ, եթե ես կարենայի
Որպես արծիվ անարգել
Գեթ մի րոպե ազատ կյանքի
Ազատ օդում սավառնել.

Որպիսի՛ ջերմ, լի փափագով
Կարոտ պայծառ երկնքի՝
Կը թռչեի ես խնդալով
Դեպ հայրենիքս անձկալի:

Դեպ այն երկիր նվիրական,
Ուր սահեցան անխրոով
Չքնաղ օրերն իմ մանկության
Լի դրախտային սուրբ սիրով:

Դեպ այն երկիր երջանկալից,
Ուր մայրիկըս նագելի
Յուր ջերմ գրկում պարզեց ինձ

Ե՛վ կյանք, և՛ սեր, և՛ հոգի:

Ուր առաջին ես գգացի
Ե՛վ սիրո վիշտ, և՛ հրճվանք.
Ուր ես անհագ ճաշակեցի
Կյանքի վայելք ու գգվանք...

Ա՛խ, հայրենիք, երկի՛ր չքնաղ,
Ե՞րբ պետք է իմ խեղճ հոգին
Հանգչի անդորր, հանգչի խաղաղ
Քո կենսաբույր վարդ կրծքին...

1889,1 ապրիլի